Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

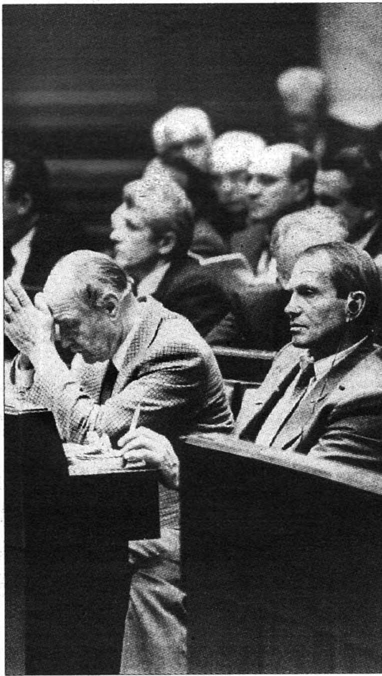

№ 195 (1445) ♦ Середа, 16 жовтня 1996 року ♦ Ціна договірна

Павло ЛАЗАРЕНКО:

Наш шлях складний. Але іншого не існує...

Парламентська хроніка

Ранкове засідання 15 жовтня

Давно не був такий заповнений сесійний зал Верховної Ради України. Сюди завітали, крім народних депутатів, Президент України Леонід Кучма, члени уряду, керівники обласних рад і державних адміністрацій. На порядку денному — одне з найважливіших питань нашого життя: програма діяльності Кабінету міністрів України. Її виклав Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко.

(Закінчення на 2-й стор.).

Не залишимося осторонь

«Україна, визнана в Європі важливим фактором стабільності, братиме участь у процесі зміцнення миру в регіоні колишньої Югославії», — заявив Президент України Леонід Кучма під час зустрічі з головою перехідної адміністрації ООН у Східній Славонії Жаком Кляйном. Президент високо оцінив діяльність міжнародних організацій, які сприяють відродженню колишньої Югославії. Він також підкреслив, що Україна надаватиме допомогу в економічному поновленні цього регіону. «Ми не стояли осторонь під час війни і не будемо сторонніми спостерігачами мирного процесу», — сказав Леонід Кучма.

Гроші дадуть. Блок не закриють

На зустрічі делегації України з представниками «Великої сімки» у Парижі остаточно узгоджено проект угоди між Україною та Європейським банком розвитку та реконструкції про надання першого гранту в розмірі 118 мільйонів екю на підготовчі роботи для закриття Чорнобильської АЕС. Проте, як підкреслив міністр охорони навколишнього природного середовища і ядерної безпеки України Юрій Костенко, сторони «не знайшли ніякого рішення щодо виведення з експлуатації першого блоку ЧАЕС», котрий підлягає закриттю в листопаді 1996 року.

Обговорювалися також техніко-економічні аспекти перетворення об'єкту «Укриття» в екологічно безпечну систему. Цей проект розробив міжнародний консорціум «Альянс». Українська делегація висловила побажання, щоб до остаточного варіанта проекту було внесено розв'язання проблеми видалення ядерного палива і відкачки води з реактора. За словами Юрія Костенка, «з такою постановкою питання всі цілком погодилися».

Увага:

«Голос України — тиждень»

Така назва тижневика, який прийде до передплатника й читача з 1 січня 1997 року.

Цей сучасний інтелектуальний тижневик висвітлюватиме найактуальніші питання, які розв'язує Україна, вміщуватиме найцікавіші та найважливіші інформації, репортажі, статті, фейлетони.

Географія публікацій — Україна і світ.

Політика — на користь розуму.

Економіка — для України.

Передбачено, зокрема, рубрики, навіть далеко не повний перелік яких дасть вам уявлення про тижневик: «Кулуари», «Прогноз», «Земля», «Регіон», «Екологія», «Втнули», «Між нами, гілками» (зрозуміло, влади), «Суть закону», «Фейлетон», «Сердиті рядки», «Поезія», «Нотатки на полях історії», «Пам'ять», «Весь світ —театр», «Як заробити перший мільйон. І другий», «Цього тижня», «Сім днів», «Репортерський експрес», «Такі ми є», «Люди. Влада. Гроші», «Провінційні сюжети», «Наше пиво», «Власник», «Архіви» тощо.

Вам буде цікаво дружити з новим виданням з першого номера.

Передплатна ціна на рік — 24 гривні, на півроку — 12 гривень.

Передплатний індекс: 40342.

Безпека і стабільність

Триває дводенний офіційний візит до України міністра оборони Угорської Республіки Дьордя Келеті, повідомляє Інтерфакс-Україна.

Під час візиту обговорюють питання подальшого розвитку двосторонніх відносин між військовими відомствами України й Угорщини, проблеми європейської безпеки. Д. Келеті зустрінеться з міністром оборони України Олександром Кузьмуком, міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком. Заплановано зустрічі з членами Комісії Верховної Ради з питань оборони і державної безпеки. Д. Келеті відвідає Академію Збройних сил України і один з київських вузів.

Є приємна новина!

ПЕРЕДПЛАТА-97

«Голос України» вже вкотре проводить для своїх передплатників лотерею. Розігруватимуть найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам (перших п'ятнадцять ми назвали в попередніх номерах):

16. Запорізькій видавничо-поліграфічній фірмі «Інтербук-Хортиця» (директор Анатолій Гужва) — 10 бібліотечок художньої літератури.

17. Львівському заводу «Електропобутприлад» (директор Зеновій Ждиняк) — електром'ясорубки, скиборізки, електровібромасажери, кавоварки.

18. Львівській швейній фабриці спортивних виробів (директор Мирослав Губка) — гірськолижні костюми.

Друзі! Ви можете стати учасниками розіграшу нашої лотереї, якщо передплатите «ГУ» або щотижневик «Голос України — тиждень» на 1997 рік. Надсилайте до редакції листівки з позначкою «Лотерея «ГУ-97», де вкажіть прізвище, ім'я, по батькові, домашню адресу, копію передплатної квитанції. Розіграш — наприкінці січня 1997 року.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера в нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї!

У США здивовані...

У США здивовані заявою секретаря Ради безпеки Росії Олександра Лебедя про наявність територіального питання між Україною та РФ у зв'язку з Севастополем.

Про це, як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» у прес-центрі МЗС України, заявив в інтерв'ю українським журналістам заступник держсекретаря США Строуб Телботт. Слова секретаря РБ РФ, сказав він, «не мають нічого спільного з офіційною російською позицією. Раніш уряд у Москві неодноразово й чітко заявляв, що Крим є невід'ємною частиною України».

Територіальні суперечності слід розв'язувати лише мирним шляхом, Сполучені Штати весь час підтримували територіальну цілісність України в існуючих кордонах з першого дня незалежності української держави, —заначив заступник держсекретаря США.

В опублікованій 5 жовтня в газеті Чорноморського флоту «Флаг Родины» статті Лебедя «Севастополь — российский город» береться під сумнів українська приналежність Севастополя і відзначається потреба порушити питання про наявність територіальної суперечки між Росією та Україною, розглядаючи права Росії на Севастополь в історичному аспекті, спираючись на солідну правову базу, етнографічний чинник, а також з урахуванням волевиявлення мешканців міста.

На фото: делегація Скупщини СРЮ на чолі з головою Віча громадян Радоманом Божовичем покладає вінки до могили Невідомого солдата.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Підтвердили взаємні симпатії

Сьогодні завершується офіційний візит делегації Скупщини Союзної Республіки Югославії. Під час свого перебування в Україні депутати югославського парламенту зустрілися з Президентом України Леонідом Кучмою, Головою Верховної Ради Олександром Морозом, Прем'єр-міністром Павлом Лазаренком, міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком. Голова Віча громадян Союзної Скупщини Радоман Божович висловився за більш тісну координацію дій та проведення консультацій між двома сторонами щодо зовнішньої політики. Він підкреслив, що «візит є підтвердженням хороших відносин, які динамічно розвиваються між двома країнами».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Парламентська хроніка

Павло ЛАЗАРЕНКО: Наш шлях складний. Але іншого не існує...

(Початок на 1-й стор.).

Коротко зупинившись на оперативних діях уряду протягом останнього часу, зокрема, з ліквідації загальної заборгованості держави у виплаті зарплати і поетапного погашення боргів, він проаналізував нинішній стан економіки країни. **Прихований дефіцит бюджету, сказав він, становить 8,6 мільярда гривень. Це приблизно дорівнює тримісячним надходженням до зведеного бюджету. Підприємства й організації мають величезну заборгованість у платежах і відрахуваннях до бюджетів усіх рівнів, в тому числі й до Пенсійного фонду.** Це результат незбалансованих видатків, тінізації економіки, що сягла 40% внутрішнього прибутку, помилок у визначенні бази оподаткування. Майже 3 млрд. гривень треба віддати Росії та Туркменистану за поставлені в 1992 — 1994 роках газ та енергоносії й розрахуватися за надані валютні кредити. Аналогічні платежі чекають на нас у наступному році. Понад 21 млрд. гривень потрібно на обслуговування соціальної і культурної сфер. У цій ситуації мусимо сказати правду народові і самим собі: обіцянки й аванси, не підкріплені економічними можливостями держави, вкотре обернуться обманутими сподіваннями людей.

Перспектив погашення боргу, зауважив Прем'єр-міністр, не буде жодних, якщо не навести елементарного порядку у використанні бюджетних коштів. І, по-друге, якщо не вжити радикальних заходів для залучення додаткових коштів до державної скарбниці. Ці та ряд інших жорстких і непопулярних заходів, **сказав Павло Іванович, — лише початок нашої роботи з виведення країни із глибокої кризи. Але який шалений опір і протидію доводиться долати щодня і щокроку! І твердо додав: у нас з вами немає іншого шляху, ніж той, на який ми стали і яким пішли.**

Розкриваючи окремі положення програми діяльності уряду, Павло Іванович на чільне місце поставив роботу зі всебічної підтримки власного товаровиробника й національного виробництва. Її суть полягає у виході на якісно новий технологічний рівень виробництва, збалансованості галузей економіки через державне регулювання, зменшення зовнішньої залежності, у підвищенні зайнятості населення та задоволенні його потреб. Як підтримати власного товаровиробника? Павло Лазаренко назвав кілька напрямків. Це, по-перше, розумний протекціонізм щодо вітчизняних виробників, особливо в галузях, де маємо великі перспективи і набутий досвід, — літакобудуванні, суднобудуванні, виробництві дизель-електропоїздів, комбайнів, автобусів та інших. По-друге, подальше регулювання митних, тарифних та акцизних зборів, щоб поставити рішучий бар'єр на шляху ввезення товарів, які можемо самі успішно виробляти. Це також нова система оподаткування, зменшення тиску на вітчизняного виробника, нарощування експортного потенціалу України, реформування базових галузей народного господарства, підтримка легкої промисловості та сільського господарства, які повинні дати не менше третини прибутку до національної казни. Прем'єр-міністр України серед невідкладних завдань уряду на найближчий час і перспективу назвав фінансову та банківську стабілізацію в державі, комплексне реформування податкової політики. «Податкова політика, непомірний податковий прес перейшли нормальні межі й можуть призвести до національної катастрофи, — сказав Павло Іванович. — Нам потрібно негайно створити сприятливий податковий клімат для підприємництва».

Прем'єр-міністр висловив тверду впевненість, що названі ним та інші дії уряду, на яких через брак часу він не мав змоги докладно зупинитись, обов'язково приведуть до позитивних наслідків. Уже до кінця року все це відчутно стабілізує економіку та суспільство.

Павло Лазаренко відповів також на запитання депутатів. Після цього розпочалося обговорення доповіді.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Життя рад: приватизація

ВСУПЕРЕЧ ЗАКОНОДАВСТВУ І ЗДОРОВОМУ ГЛУЗДУ

діє Ратнівська сільська рада Луцького району під час проведення малої приватизації у Волинській області

***З** ПОЧАТКУ нинішнього року на Волині приватизовано 380 об'єктів державної власності, з яких малої приватизаці — 316. В це число входить і 69 об'єктів служби побуту, від продажу яких одержано більше 1 мільйона гривень. Як сказали в регіональному відділенні фонду Держмайна України у Волинській області, ще 28 об'єктів служб побуту належить приватизувати. І затримка нібито за покупцем. Але деякі факти говорять про інше. Про це розповідь нашого власного кореспондента.*

1983 року комплексно-приймальний пункт у Ратнові очолила Людмила Халєєва. З того часу і до нинішніх днів цей сільський пункт побутового обслуговування — один із кращих на Волині. У липні 1991 року Людмила Халєєва створила мале приватне підприємство «Лада», яке розширило види послуг та робіт для сільського населення, і сьогодні тут можна пошити жіночий чи дитячий одяг, відремонтувати взуття, сфотографуватися, взяти напрокат побутові речі, тут працює перукарня, здійснюють ремонт меблів... Приватне підприємство справно платить податки, працює без кредитів.

1992 рою між Луцькою районною держадміністрацією та малим підприємством «Лада» було укладено безстроковий договір оренди з правом викупу приміщення і майна комплексно-приймального пункту. А ще через рік рішенням Луцької районної ради майновий комплекс КПП було передано на баланс Ратнівської сільської ради. Але це було зроблено вже після того, як приміщення і майно передали у безстрокову оренду підприємству «Лада». Це досить суттєвий момент.

— У грудні 1993 року я подала заяву на викуп орендного приміщення і майна, — розповіла під час зустрічі Людмила Халєєва. — Райдержадміністрація відмовила. У березні 1994 року мені вдруге відмовили в приватизації. Перший заступник голови Луцької районної держадміністрації Василь Дмитрук мотивував відмову тим, що орендоване мною майно «не є цілісним майновим комплексом». Таку саму відписку дав і голова Ратнівської сільської ради Віктор Шумський. Більше того, сільська рада звернулася до арбітражного суду Волинської області з наміром розірвати зі мною договір оренди. Голова сільвиконкому мотивував це тим, що я не виконую вимоги договору. Але це була неправда. І арбітражний суд у такому позові відмовив. Після цього Віктор Шумський заявив, що все одно сільська рада не дасть згоди, щоб я приватизувала це приміщення і майно. Мовляв, куди б не зверталася, ніхто не допоможе...

Після відповідного звернення Людмили Халєєвої обласний орбітражний суд 14 квітня 1995 року вирішив: «Рішення Ратнівської сільської ради Луцького району №3 від 17.05.94 року визнати недійсним. Луцькій районній раді включити до переліку об'єктів, що підлягають приватизації в 1995 році, майно малого підприємства «Лада» і саме приміщення колишнього комплексно-приймального пункту в с. Ратнів...».

У вересні 1995 року відбувається ще один арбітражний суд Волинської області з цього питання, на якому рішення Ратнівської сільської ради про відмову малому підприємству «Лада» в приватизації визнано недійсним. Але на рішення двох арбітражних судів не зреагували ні в Луцькій райдержадміністрації, ні в Ратнівській сільській раді. Рішення суду не виконується.

Як-то кажуть, суд зачепило за живе. І ось 20 травня 1996 року на черговому засіданні арбітражний суд ухвалив: «Стягнути з розрахункового рахунку Ратнівської сільської ради в доход бюджету 51 мільйон карбованців штрафу за невиконання рішень суду... Зобов'язати Ратнівську сільську раду в місячний термін включити до переліку об'єктів, що підлягають приватизації в 1996 році, майно, в т. ч. і будівлю, орендовану МП «Лада»...

Але рішення суду знову ніхто не виконує. Цікавлюся в державній податковій інспекції Луцького району, чи виконано рішення арбітражного суду про стягнення 51 мільйона карбованців з розрахункового рахунку Ратнівської сільської ради. Начальник інспекції В'ячеслав Любашевський відповів, що жодного наказу про такий штраф від арбітражного суду Волинської області їхня податкова служба не одержувала. А ось суддя арбітражного суду Марія Гончар стверджує, що такий наказ ще в травні було надіслано в податкову інспекцію Луцького району. В арбітражному суді Волинської області дали більш точну інформацію: наказ про стягнення штрафу було відправлено заказним листом 24 травня 1996 року.

Разом із заступником начальника регіонального відділення фонду держмайна України по Волинській області Василем Крутієм побували ми в селі Ратнові. Розмовляли з головою сільської ради Віктором Шумським. З'ясувалося, що Віктор Анатолійович ще жодного разу не інформував членів виконкому і депутатів сільської Ради про ті рішення, які приймав арбітражний суд Волинської області.

— У селі і так все знають, — сказав знехотя Віктор Шумський. — Зберемо сесію, то й розглянемо це питання. Думаю, що воно вирішиться позитивно, на користь «Лади». Грошей на сплату мільйонних штрафів у нас немає.

Жодним словом не заперечив Віктор Анатолійович отих численних відписок «орендне майно не є цілісним майновим комплексом». І оце треба було три роки, вибачте, морочити людям голови. Замість того, щоб зайнятися чимось корисним, добрим...

Невже на Волині не знайдеться посадової особи, яка сказала б:

— Пане Шумський, ви неправильно себе поводите!

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

Вітчизняний стиль

ЯК ЗЛОВИЛИ ЖУРАВЛЯ

в акціонерному товаристві «Дніпроважмаш», всю продукцію якого щойно сертифіковано аудиторською фірмою металопереробників-машинобудівників «Тюф Норд»

МОЖНА БУЛО зрозуміти старого робітника Василя Корнієнка, який мало не півстоліття відпрацював на цьому підприємстві, коли він обурився і не повірив у затію своїх керівників розпочати і неодмінно успішно завершити «похід за високу якість продукції». Лозунгів на зразок «Всі сили і резерви —п'ятирічці якості» або акцій, пов'язаних із запровадженням усіляких комплексних систем управління якістю, атестацією робочих місць, заснуванням державного приймання продукції чи п'ятикутних Знаків якості, Василь Петрович пережив на своєму віку більше, ніж треба. То який зиск від численних галасливих «кампаній», запитав робітник Василь Корнієнко, якщо, скільки пам'ятаємо себе, тільки й ловимо журавлів у небі, залишаючись натомість із синицями у жменях?

На це генеральний директор колишнього заводу металургійного обладнання, а нині — акціонерного товариства «Дніпроважмаш» Володимир Мелещик відповів однозначно: хто поспіхом каже, наче стимулюючі фактори, які мобілізовують весь колектив — анахронізм учорашньої системи, той дуже помиляється. Ефективність економіці забезпечують насправді не соціалізм або капіталізм, як нас привчали раніше вважати, а суто її внутрішні механізми-закони, де все важливо: і професійна майстерність робітників, і рівень технологій, і досконалість устаткування. Це по-перше. А по-друге, ринкові відносини та конкуренція визнають лише бездоганну якість та гарантовану надійність продукції, не рахуватися з цим — прирікати себе на загибель. Робиш абияк — відштовхнуть геть і не помітять «втрати». Не вмієш добре працювати, то невтішні наслідки — суто твої проблеми. Отож для нас з вами, робітників, інженерів і техніків свого підприємства, уточнив Володимир Мелещик, курс на якість — засіб і шанс для виживання власного виробництва, про що нині так багато говорять.

Інакше кажучи, в АТ «Дніпроважмаш» перейшли від розмов до діла, коли наприкінці минулого року оголосили «нову політику в царині якості». Може, й справді, щоб не «вилетіти в трубу», як висловився сталевар Микола Солдатников. Чи просто цього вже ніяк не можна було уникати, як пояснював своїм підопічним начальник чавуноливарного цеху Олександр Какурін, хоч нелегко бувало за нинішніх умов кризових випробувань знаходити кошти на реконструкцію і нові технології, модернізацію та удосконалення геть усіх виробничих підрозділів, починаючи від складських та інструментальних і закінчуючи складальними та збутовими. Тим паче перелаштовувати себе психологічно, бо формально, задля гучних звітів і рапортів, як то велося раніше, тепер не варто й город городити. Тепер завдання стояло пробитися на зовнішні ринки, отримувати замовлення звідусіль, де суперництво щільне і давно сягнуло високих відміток, тому необхідне мінімум європейське визнання.

А треба сказати, що все це збіглося ще з однією непростою смугою в житті підприємства: донедавна, за спеціалізації виняткова на випуску металургійного устаткування, воно якраз перетворювалося на багатопрофільне машинобудівне, почавши виготовляти і технологічне обладнання для гірничо-збагачувальних комбінатів, рудників та теплових електростанцій. А освоєння нової продукції завжди передбачає перебудову своїх потужностей та виробничих служб і підрозділів. Невже в такій ситуації можна ризикувати, запрошуючи для сертифікаційного аудиту — перевірки заводської системи якості продукції на відповідність найвибагливішим міжнародним стандартам — найавторитетнішу на континенті в металопереробці, металообробці і машинобудуванні німецьку фірму «Тюф Норд»? Це ж бо наче все одно, що стрибати вище себе.

Але дніпроважмашівці ризикнули: якщо, мовляв, замірятися брати висоту, то відразу піднімаючи «планку» туди, де змагаються найсильніші. Отже, у березні цього року посланці фірми «Тюф Норд» вперше завітали на підприємство, яке встигло, за словами начальника управління якістю продукції Володимира Новикова, збагнути, що «браком вимощує собі стежку лише в провальну яму», а «сертифікація слугуватиме стимулюючим та дисциплінуючим чинником для всіх без винятку, аби працювати грамотно та кваліфіковано, завжди трудитися за мірками світових вимог».

Чи треба розповідати, що все це означало для колективу, в яку клопітну і надскладну роботу вилилося? Досить, мабуть, сказати, що саме цю організаційно-фахову роботу, а також навчальну серед інженерів і техніків та робітників німецькі аудитори найвище і поцінували. Підсумовуючи свої враження від першого візиту, керівник делегації німецької фірми Торальф Юнгас і головний аудитор Гернгрос Манфред висловили, зрештою, свою думку про колектив. Ось її фрагмент, котрий своїм «поглядом збоку» явно цікавий і повчальний не лише для дніпроважмашівців:

—Ми уповноважені винести вотум довір'я вашій металопродукції, якщо вона відповідатиме параметрам світових стандартів. Якість продукції на таких підприємствах, як ваше, починається з голови — маємо на увазі інтелект, розумові здібності та свідомість. Так от, ваші люди на робочих місцях, ваші керівники, ваші технологи знають свою справу і вміють її виконувати. Ваш потенціал викликає повагу. За певних умов стосовно випуску продукції високих категорій якості вашим людям не було б рівних.

А ми сюди приїхали не випадково, продовжували гості, бо свого часу обидва вчилися у колишньому Радянському Союзі, один — у Москві, другий — в Одесі. Отож знаємо менталітет вашого народу, мотивацію поведінки, настроїв і дій ваших людей. Знаючи, як все було у вас раніше, нам легше уявити, що переживаєте ви зараз. І хочемо сказати, що нас ви колись добре навчили, якщо тепер ми вчимо вас, — хіба це не означає, що вам залишається тільки мобілізувати свій потенціал, усвідомлюючи нові для себе реалії ринкової економіки як неминучі і єдино можливі та справедливі?!

Німецькі аудитори-спеціалісти, принаймні у випадку з «Дніпроважмашем», таки не помилилися. Вистачило неповних п'ять місяців, аби колектив привів потужності у бездоганний стан, а сам — уже за словами головного металурга Віктора Мироненка — докорінно змінив своє ставлення до справи і виробництва. «Полювання» на журавля, якого врешті-решт, схоже, впіймали, супроводжувалося першими замовленнями з гордого далекого зарубіжжя. Спочатку для італійців випустили чималу партію холодильних плит доменних печей, згодом і мостові опори для Туреччини. Нині в роботі контракти з кількома державами Індокитайського регіону, пропозиції-запити фірм Франції, Німеччини і знову Італії.

— І зв'язки-діалоги активізувалися буквально в останній місяць, — каже генеральний директор акціонерного товариства Володимир Мелещик, — коли фірма «Тюф Норд» підтвердила сертифікатом якості всю машинобудівну продукцію нашого підприємства. У зарубіжних партнерів з'явилося не лише переконання, що ми здатні стало випускати добротну продукцію, а що з нами можна спільно та на паритетних умовах розробляти оригінальні машини і конструкції за нестандартними замовленнями.

Володимир Адамович додає, що це надто важливо і для споживачів на внутрішньому ринку, поскільки «Дніпроважмаш» перебрав на себе левову пайку технологічних машин та агрегатів для гірничої і металургійної промисловості, які раніше виготовляли на заводах Сибіру, Уралу та Москви.

Однак удачу важче втримати, ніж впіймати — це вже нагадує своїм начальник виробничого відділу акціонерного товариства Юрій Дягілев, натякаючи на те, що визнання необхідно вважати тільки стартом динамічного і виснажливого забігу на безкінечну дистанцію. На ній стишитися, тим паче спинитися —значить згубитися назавжди. Мусимо, мовляв, одразу і це затямити. Юрій Дягілев тлумачить навіть так: дніпроважмашівці лише впустили у свою свідомість та піднесли до рангу політики потребу домагатися технологічної бездоганності, низької собівартості, надійності та високої якості продукції, а далі мають підтверджувати своє прозріння щодня і щомиті. Бо на світовому ринку авторитет ніколи не працює на тебе, якщо ти не працюєш на нього.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

Верхи на ціпку

До трамвайної зупинки підрулює автобус, на лобовому склі якого красується цифра 50. То не номер маршруту — то ціна за проїзд: 50 копійок. А маршрут оголошує молодик-касир:

— Йдемо по четвертому. Хто бажає — поспішай!

Люди, втративши всяку надію на появу трамвая, таки поспішають. І дідусь із ціпком також.

— А ти старий, куди? — перепинив йому вхід молодик. — Гроші є?

— Та пільги ж, — спробував доводити дідусь.

— Пільги будуть на тім світі, а в нас — комерція! Тож сідай, діду на свого ціпка та й скачи верхи.

Автобус рвонув із місця, а дідусь, залишившись на зупинці, куди якраз підійшов і я, довгенько ще не міг заспокоїтися.

— Та що ж це таке робиться, люди добрі? — 50 копійок — то для мене гроші: кілограм картоплі чи буханець хліба. А майже вся пенсія йде на оплату квартири, газу, світла. Похваляються, що в Одесі міський транспорт безплатний. То де він?

Ображений дідусь говорив про те, що зафіксовано й у зовсім свіжому офіційному документі — листі, надісланому з Держкомунгоспу, Держкомнагляду охорони праці та ЦК профспілки працівників житлово-комунального господарства, місцевої промисловості і побутового обслуговування населення України на адресу голови Одеської облдержадміністрації Р. Боделана та голови Одеської міської Ради народних депутатів Е. Гурвіца. Ці відомства провели в Одесі комплексну перевірку стану міського електротранспорту й прийшли до невтішного висновку: кількісні та якісні показники роботи тутешнього трамвайно-тролейбусного управління — з найгірших в Україні, мережу електротранспорту доведено фактично до розвалу, що не тільки створює безліч незручностей мешканцям міста, а й загрожує їх безпеці.

Твердження це підкріплюються багатьма переконливими фактами. Ось деякі з них. Випуск рухомого складу на лінії зменшився порівняно з 1991 роком на 56 відсотків (середній показник по Україні — 30 відсотків), а натуральний пробіг — на 73 відсотки (по Україні —27). За останні 10 років не придбано жодного трамвая, не ведеться капітальний ремонт наявних вагонів, їх експлуатують з гальмами, зношеність яких перевищує допустиму норму, з іншими несправностями. З 215 кілометрів трамвайної колії 100 кілометрів потребують ремонту, на 60 кілометрів треба замінити контактний провід. Не набагато краще становище з тролейбусами: досить сказати що більш як третину їх експлуатують з геть зношеними протекторами гуми коліс.

У чому ж причини розвалу? Головна з них, вважають спеціалісти столичних відомств, —відсутність у електротранспортників власних джерел фінансування та фінансових зобов'язань з боку міськвиконкому про відшкодування експлуатаційних витрат ТТУ. Перевіряльники зробили висновок: рішення Одеського міськвиконкому про введення безплатного проїзду в міському електротранспорті фінансово не забезпечено. Воно позбавило колектив ТТУ права заробляти гроші хоча б собі на зарплату, як це робиться в інших містах України (водії трамваїв одержують в Одесі, та й то із запізненням на два-три місяці, по 93 гривні на місяць, що значно менше від середньоукраїнського показника). А розрахункова потреба підприємства в дотаціях покривається лиш на третину. Водночас, ідеться у листі, в Одесі повсюдно використовують експресні маршрути й так звані швидкісні «таксобуси», на яких фактично ліквідовано надані чинним законодавством пільги.

Комісія з Києва ніби почула обурення отого дідуся з ціпком. А втім, варто було комусь із її членів постояти хвилину-другу на якійсь із зупинок, то ще й не таке міг би почути від десятків і сотень людей, для яких поїздки по місту перетворилися в суще пекло.

Отож до Одеси надійшов документ більш ніж тривожний. А висновок перевірялників: «Вважаємо бажаним розглянути ці питання на засіданні міськвиконкому і вжити дійових заходів щодо забезпечення безаварійної роботи міського електротранспорту». Ото й усе. Одне слово, вдаримо по «критичному стану безпеки руху на міському електротранспорті» (а саме так його оцінено) черговим обговоренням чергових заходів. Начебто досі всього того не було.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеса.

Нашу шкіру оцінили у Парижі

ВОЗНЕСЕНСЬКЕ АТ «Возко» — визнаний лідер шкіряної промисловості в Україні. Сьогодні, коли більшість шкіропереробних підприємств простоюють, трудовий колектив АТ «Возко» працює і виробляє майже 64 відсотки всього обсягу шкіртовару країни.

Знають продукцію з Вознесенська і за кордоном — в Італії, Словаччині, Іспанії та інших країнах.

Одним з етапів поступового здобуття авторитету на міжнародному ринку була участь АТ «Возко» у міжнародній виставці-салоні «Тиждень шкіри» в Парижі.

Паризька виставка — це свого роду «бомонд» шкіряників усього світу. Сюди привозять на огляд найпередовіше і найкраще і технологи, і хіміки, і машинобудівники.

Не дивно, що такі виставки завжди дуже представницькі. Як правило, в них беруть участь понад півтори тисячі експонентів з 60 країн.

Не можна сказати, що українське підприємство було новачком на нинішній виставці. Кілька разів зразки вознесенців виставлялися на спільному стенді з італійською фірмою «ТЕА». Проте нинішнього року у «Возко» самостійний дебют. Це, власне, був дебют і шкіряної промисловості нашої держави.

За оцінками фахівців, шкіртовар з України цілком конкурентоспроможний. Вознесенці отримали близько сорока конкретних пропозицій зі співробітництва.

Українські шкіряники мали плідні зустрічі і переговори з давніми партнерами — представниками фірм Trumpler, Clariant, TFL та інших, які вже не перший рік постачають високоякісні хімматеріали, допомагають удосконалювати технологічні процеси обробки шкірсировини.

Оксана КОНДРАТЕНКО.
Миколаївська область.

Новий виток боротьби з «п'ятою» владою під прапорами програми уряду

***ВЕЛИКОМАСШТАБНА** акція боротьби з організованою злочинністю вступила у новий етап. Силові міністерства України виходять на стежку війни з кримінальним світом, розробивши додаткові заходи ведення «бойових дій» згідно з новою програмою уряду.*

Коментар

Як повідомили в Міністерстві внутрішніх справ України, силовики планують приділити особливу увагу забезпеченню конституційного порядку, прав та свобод громадян. Дочекалися... Нехай поки що в декларативній формі, але все ж вітчизняні правозахисники звернули увагу на громадянина. Після прийняття Основного Закону незалежної держави на порядку денному — Цивільний кодекс України. На думку міністра юстиції Сергія Головатого, процес законодавчого «схвалення» даного проекту не буде легкий: надто міцно у вітчизняному менталітеті утвердилися пріоритети захисту інтересів держави. А людина як громадянин і як власник — суб'єкт доволі безправний досі.

У циркулярі МВС про додаткові заходи у боротьбі з оргзлочинністю у світлі програми уряду намічено приділити особливу увагу боротьбі з економічною злочинністю, провести профілактику злочинів у банківській, фінансовій, приватизаційній сферах, податковій системі.

Українські правоохоронні органи у роботі з ліквідації місцевої мафії та бандитських формувань звертаються по досвід до зарубіжних колег. Невдовзі в Україні працюватиме філія Федерального бюро розслідувань. Домовленість між силовими міністерствами США та нашої країни вже є. Про це повідомив заступник міністра МВС України Віктор Король.

Та щоб вести справедливу боротьбу з п'ятою колоною, правозахисникам передусім необхідно самим мати чисті руки та сумління. А тому у структурах МВС ідуть «санітарні» чистки та організаційно-штатні реформи. В лавах «третьої» влади так само намічається така ж процедура.

Сумнозвісна історія риби, яка починає гнисти з голови, цілком підходить до нашої кримінальної дійсності. Адже боротьба з організованою злочинністю насамперед має на увазі припинення корупції у «вищому товаристві» можновладців. Цього року за матеріалами спецпідрозділів БОЗза порушення пунктів Закону України «Про боротьбу з корупцією» складено 1505 протоколів про адміністративні порушення, 1390 з них направлено до суду. Із загальної кількості посадових осіб, викритих у корупції, 85,9 відсотка становлять державні чиновники і 14,1 відсотка — народні депутати.

Чомусь у загальному переліку додаткових заходів у боротьбі зі злочинністю на останньому місці стоїть реформування пенітенціарної системи. Ставши членом Ради Європи, Україна зобов'язалася привести у відповідність зі світовими нормами місця позбавлення волі. За результатами перевірок Кабінетові міністрів готують цілий пакет пропозицій щодо фінансування будівництва, реконструкції, перепрофілювання цих закладів.

Але покращення криміногенної ситуації реальне лише за комплексної стабілізації соціально-економічного життя в країні. Бо хворіє ослаблений організм. І в цьому контексті програма дій уряду — свого роду рецепт від недуги, яка вразила практично всі сфери українського соціуму.

Ольга ВАУЛІНА.

«Візьміть хабар», — сказали генералу

***ТОРІК** в Угорщині викрадено 19, у Словаччині — 12, Чехії — 35, Польщі — 49, Німеччині — 187 тисяч автомобілів. Їх левову частку незаконно переправляли через Закарпаття до країн СНД.*

З приходом нового начальника УМВС Геннадія Москаля, контрабандистам стало сутужно: за ініціативи генерала біля митниць почали діяти спеціалізовані пости міліції, оснащені комп'ютерами, кожен ввезений в Україну автомобіль реєструється, встановлено прямий зв'язок з Європолом та поліціями сусідніх держав. З Німеччини, зокрема, інформація про викрадені транспортні засоби надходить протягом 2—3 годин. Із запровадженням такого жорсткого контролю тільки в прикордонному словацькому містечку Міхаловце накопичилось близько 700 легковиків, що ніяк не можуть перетнути державний кордон України.

Звичайно, подібний стан аж ніяк не до смаку торговельникам-нелегалам. Їхні авторитетні посланці навідались до генерала Москаля і запропонували шалену суму, аби той зняв міліцейські пости.

— Переконаний, — заявив на традиційному щомісячному брифінгу Геннадій Геннадійович, — що таку кількість грошей давно нікому не пропонували. Більше того, до Ужгорода приїхала людина, котра колись займала солідне крісло в нашому міністерстві. І з тим самим проханням — зняти пости.

Генерал відмовився від спокусливих пропозицій. Але контрабандисти не дрімають, вони знаходять інші шляхи. Викрадають в Ужгороді, Львові, Тернополі, Прибалтиці номерні знаки і їдуть з ними за кордон, де є навіть комп'ютерні комплекси для виготовлення фальшивих документів.

Тим часом тиск на непоступливого начальника УМВС триває. В області ширяться чутки про його можливе переведення на службу до Києва чи Криму. Видно, на солідний мозоль наступив пан Москаль.

Микола ГОРВАТ.

Ужгород.

Кордон

Допомога надійшла вчасно

З румунським громадянином мешканцем Тульчинського повіту селища Переправа, що по той бік Дунаю, стався нещасний випадок. «Безжалісна» «циркулярка» завдала людині тяжкої травми. Місцеві медпрацівники зупинили кровотечу, але гостро постала потреба надати хворому хірургічну допомогу.

Між прикордонниками України та Румунії давно існує угода про надання допомоги одне одному в екстремальних ситуаціях. І невдовзі румунський катер з постраждалим на борту вийшов на середину Дунаю. Тут прикордонники сусідньої держави передали ізмаїльським охоронцям кордону постраждалого. Згодом в поліклініці Вилкового румунові надали потрібну медичну допомогу.

Олександр ФІЛЬ, лейтенант.

ДО ЛИЦЯ ДІВЧАТАМ БЛАКИТНІ ПОГОНИ

Коли курсанти вишикувалися, щоб приймати присягу, всі місцеві фоторепортери і телеоператори з'юрмилися в одному місці. Об'єктиви було націлено туди, де вперше за 77 років існування Житомирського військового училища, перетвореного віднедавна на військовий факультет радіоелектроніки інженерно-технологічного інституту, стояли в строю шість дівчат. Оксана Лисенко і Євгенія Франчук — житомирянки. Для обох вирішальним був приклад батьків.

На екзаменах Оксана набрала 291 бал, Женя — на два менше. Одне слово, хоч і доводиться дівчатам стояти у строю, як і належить за зростом, далеченько від правофлангових, втерли вони носа багатьом хлопцям, які набрали на сто балів менше.

У школі захоплювались англійською, а ще — комп'ютером. Після закінчення навчання разом з лейтенантськими погонами одержать дипломи інженерів комп'ютерних систем військово-космічних військ.

Олексій КАВУН.

На знімку: курсант Євгенія Франчук приймає присягу.

Фото Володимира ГОНТАРЯ.

Кримінал

Жертви міжусобиць

В Одесі почастішали міжусобиці у кримінальних колах. Серед білого дня на одній з центральних вулиць —Малій Арнаутській — з вогнепальної зброї було вбито громадянина Ксандінова. Для «певності» в нього жбурнули ще й гранату, осколками якої поранено випадкового перехожого. А незабаром невідомі обстріляли автомобіль БМВ, власник якого дістав два серйозні поранення. Через два дні госпіталізований знову став жертвою нападу: злочинці вкинули в палату, де він перебував, дві гранати, відкрили стрілянину з вогнепальної зброї. 26-річний одесит дістав нові поранення. Те, що це бандитські «розборки», свідчить такий факт: обидва постраждалі є членами злочинної групи Стоянова. Лідера цієї групи та п'ятеро її членів не раз вже притягували до кримінальної відповідальності, однак у в'язниці, незважаючи на тяжкість скоєних злочинів, надовго не затримувалися. А вийшовши на волю, знову бралися за старе. Тепер, очевидно, щось не поділили з «колегами» — ось і поплатилися.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Нехай гріє, але не горить

Служба 02

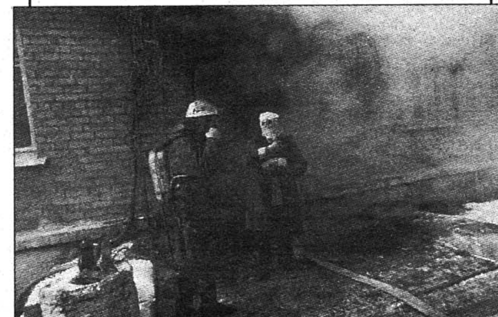
Багато батьків, коли їм нагадують про небезпеку залишення дітей самих, недовірливо і скептично посміхаються, не беруть до уваги корисних порад.

Сувора статистика змушує бити на сполох, не дозволяє зоставатися осторонь гарячої, у прямому розумінні слова, проблеми. За дев'ять місяців цього року у вогні загинули 1685 чоловік, з яких 121— діти.

Розпочинається опалювальний сезон. Хочеться зупинитися на тому, що однією з найпоширеніших причин пожеж останнім часом є нехтування правил пожежної безпеки під час користування опалювальними електроприладами та печами. Саме з цієї причини наприкінці вересня сталася трагедія в багатодітній родині на Вінниччині. Батьки залишили вдома маленьких діточок (старшому було чотири роки), а самі вирушили на базар. Не забули замкнути двері, а ось про справність пічного опалення не потурбувалися. Все до нього не доходили руки, а тут уже й осінь не забарилася. Протопили гарно піч, в хаті тепло, діти сплять...

Дим помітили сусіди, викликали пожежну службу. Але, на жаль, дітей врятувати не вдалося, всі вони задихнулися в чадному диму.

Оксана ВЄЛКОВА, співробітник центру пожежно-технічної пропаганди УДПО МВС України.

Шлях до безпеки

ТЕМА номер один для політиків і журналістів — розширення НАТО на Схід. Цікаво, одні експерти і спостерігачі намагаються переконати тих, хто їх слухає і читає, що Північноатлантичний союз припинив своє існування у попередній формі, характерній для періоду «холодної війни».

Тож вважають: критикується або підтримується альянс, якого вже давно... немає. Мовляв, разом з рішенням НАТО почати процес розширення членства докорінну зміну до її завдання було внесено з прийняттям програми «Партнерство заради миру» з Росією, іншими країнами — колишніми республіками СРСР і європейськими нейтральними державами. А якщо врахувати розміщення її військ у Боснії та Герцеговині, то саме цей процес трансформує альянс у зовсім іншу організацію, аніж та, яка була раніше. А саме: з метою підвищення стабільності на Сході країни — члени НАТО повинні сприяти поширенню демократії, бо зовнішня політика демократичних режимів відзначається більшою миролюбністю, ніж зовнішня політика інших режимів.

Прибічники розширення НАТО вбачають основне завдання союзу не в залякуванні з метою недопущення великої війни між Сходом і Заходом, як раніше, а в урегулюванні криз, збереженні миру і підтриманні колективної безпеки. Саме недопущення війни між оснащеними ядерною зброєю Сходом і Заходом було завданням, яке надавало альянсові унікальний характер і дозволяло йому мобілізувати колосальні ресурси. І він це завдання виконав. Проте необхідність у ньому не зникла. Події і руйнації на Балканах та півдні колишнього Союзу показують, якими страшними можуть бути конфлікти у сучасному озброєному світі.

Та не все так просто, як трактує це сторона, що виступає за розширення НАТО. Не менш аргументованими видаються міркування експертів, котрі застерігають ще і ще раз усе зважити. Бо з'ясувалося, що проблема розширення НАТО на Схід являє собою, за твердженням представника правління партії «Союз—90/зелені» Крісти Загер, надзвичайно яскравий приклад того, як важко розсунути рамки інституцій, котрі виникли внаслідок протистояння політичних блоків.

Коментар

Цілком зрозумілі, пише вона в журналі Німецького товариства зовнішньої політики, «Міжнародна політика», наміри держав Центральної і Східної Європи, які розраховують створити свою безпеку шляхом вступу до НАТО. Але є загроза, що цей крок може дати зворотний результат: загострення ситуації в Центральній і Східній Європі та зростання нестабільності в цьому регіоні.

А ми, здається, у справедливості такого висновку починаємо переконуватися. Бо блок, членами якого хочуть стати східноєвропейські держави, фактично може перетворитися на блок, спрямований проти Росії, що обов'язково вплине на внутрішньополітичну ситуацію в цій країні. Навіть незважаючи на запевнення, що безпеки в Європі можна досягнути лише в Союзі з Росією. До речі, ключем до успіху саме і є ця держава, її майбутня політика. І саме питання про готовність чи неготовність Росії до співробітництва матиме вирішальне значення для безпеки усієї Північної півкулі.

Проте Захід досі не виявляв особливої творчості у встановленні нових стратегічних відносин з Росією: то відкинув її пропозиції щодо зміцнення ОБСЄ, то довго — протягом двох років — не визнавав чинності її вимог змінити Договір про скорочення звичайних збройних сил у Європі. Що, безперечно, позбавило Росію можливості діяти в загальноєвропейських рамках і відігравати роль, гідну її, у справі створення європейської безпеки.

Тому є реальна загроза повернення до старої схеми відносин, яка окреслювалася наявністю конфлікту між Сходом і Заходом, створення на противагу НАТО військового блоку, куди увійшли б Росія і ті держави, яким не вдалося стати членом союзу. Навіть коли б Чехія та Угорщина туди вступили, то становище їхніх сусідів по Східній Європі було б складне і сприяло б нагнітанню конфлікту в майбутньому.

Правда, міністр оборони Угорщини Дьордь Келеті, що саме перебуває в Україні, переконаний у протилежному. «Розширення НАТО сприятиме зміцненню безпеки і стабільності в Центральноєвропейському регіоні», — заявив він кореспондентові Інтерфакс-Україна. Угорщина, за його словами, чекає від вступу до НАТО не лише зміцнення власної безпеки, а й бере на себе зобов'язання приєднатися до системи колективної безпеки країн — членів альянсу. І, звичайно, підкреслив глава угорського військового відомства, приймаючи політичну та військову стратегію НАТО, Угорщина по можливості братиме участь у попередженні конфліктів і ліквідації криз.

Для української сторони така впевненість — не новина, бо її цього року вже висловлювали міністри оборони щонайменше 12 європейських держав, які нинішнього року вже побували у Києві. Проте годі десь шукати відповіді від НАТО на вимогу східноєвропейських держав про надання їм твердих гарантій безпеки. Альянс відбувається обіцянкою прийняти їх найближчим часом до Європейського союзу, що, зважаючи на проблеми в самій цій інституції, видається малоймовірним.

А от щодо нашого зубного болю — можливого розміщення на території Угорщини (та й інших країн-сусідів, що прагнуть стати членами альянсу) ядерної зброї, то міркування глави угорського військового відомства теж особливо не відрізняються від міркувань його колег з інших країн Європи: Північноатлантичний альянс не має наміру змінювати систему розташування ядерної зброї, яка вже склалася. Та й нова стратегічна концепція НАТО значно зменшує роль ядерної зброї.

Так чи інакше, але представники силових відомств збираються, як стверджують спостерігачі та експерти, з тим, щоб по можливості зменшити негативні для нашої країни наслідки від процесу, який не зупинити, бо це воля народів і їхніх лідерів. У нас, судячи з усього, власний шлях: ділове співробітництво з усіма європейськими інституціями, створення спільних з ними структур з тим, щоб одержати гарантії власної безпеки.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Хроніка. Факти. Події

● *Нью-Йорк*

Фінансовий рекорд

На нью-йоркській фондовій біржі встановлено новий рекорд — індекс Доу-Джонса перевищив позначку у 6.000 пунктів і зупинився на момент припинення торгів на рівні 6.010. Зростання сукупного показника 30 провідних корпорацій США — приємна новина для президента Білла Клінтона за три тижні перед президентськими виборами, бо це відображує упевненість ділового світу в нинішньому стані й перспективах американської економіки.

● *Белград*

Додому вороття немає

Боснійські хорвати не впустили в понеділок сербських біженців до міста Дрвар у Мусульмано-хорватській федерації (МХФ), де ті мешкали перед міжетнічним конфліктом. Підрозділи хорватських збройних сил і місцеві мешканці блокували дорогу поблизу села Поліце біля в'їзду до міста і зупинили колону з п'яти автобусів, у яких були серби.

● *Рим*

Літак-руйнівник

У 2,5 мільярда лір (близько 1,8 млн. доларів) влада італійської області П'ємонт оцінює збитки, завдані селу Сан-Франческо-аль-Кампо в результаті катастрофи російського літака Ан-124, що сталася 8 жовтня в районі туринського аеропорту. Важкий транспортний літак під час заходу на посадку впав на околиці села. Загинули четверо — двоє російських пілотів і двоє місцевих мешканців, 15 чоловік було поранено. Падаючи, літак зруйнував кілька будинків і господарських споруд.

● *Вашингтон*

Спокійно не тільки у Багдаді

Сполучені Штати стають безпечнішим місцем для проживання — такий висновок випливає з поширеної тут доповіді Федерального бюро розслідувань, яке підбило підсумки діяльності американських правоохоронних органів за 1995 рік. Як повідомило ФБР, загальна кількість злочинів, вчинених у США минулого року, зменшилася на 1 відсоток порівняно з 1994 роком, причому кількість злочинів із застосуванням насильства знизилася на 3 відсотки.

● *Варшава*

Евакуюватимуть разом

Спільні польсько-німецько-французькі штабні військові навчання під умовною назвою «Конкордія-96» почалися в містечку Шклярська-Поремба в Західній Польщі. Військовики трьох країн відпрацьовують на них дії спільного контингенту миротворчих сил ООН з евакуювання населення з зони можливого збройного конфлікту між сусідніми державами.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Минуле — лише у пам'ятниках

У Південно-Африканській Республіці незабаром буде встановлено пам'ятник жертвам системи апартеїду, епоха якого закінчилася в історії держави після 1994 року, коли на демократичних виборах переміг Нельсон Мандела.

Величезний пам'ятник у вигляді руки, що тягнеться вгору крізь грати і колючий дріт, символізуватиме боротьбу південноафриканців за свободу. Нельсон Мандела зазначив нещодавно під час розмови з іноземними журналістами, що споруджуваний у столиці монумент присвячений народу, а не президентові держави.

Та все-таки у ПАР вважають, що саме завдяки зусиллям Нельсона Мандели у державі за кілька років закріплено демократичний режим і створено відкрите суспільство. Ювілей президента торік став майже національним святом. Глава держави відзначив свій день народження грандіозним дитячим фестивалем, якого в історії ПАР ще не було. Про минуле забувати не можна, — вважає південноафриканський лідер. — Але хай про нього нагадують тільки пам'ятники».

На знімку: Нельсон Мандела.

А ля Франція...

ПАМ'ЯТАЄТЕ мрію отця Федора з «Дванадцяти стільців» про власний свічний заводик? Українські бізнесмени після відвідання виставки «Мейд ін Франс» будуть одержимі, мабуть, іншою мрією: про завод з виготовлення керамічної плитки.

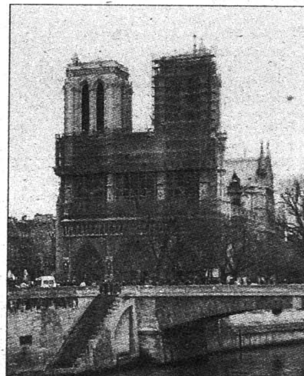
А чому? Про це ви дізнаєтеся з розмови кореспондента «ГУ» Наталі ФІЛІПЧУК з представником офіційного організатора виставки в Україні — фірми «Ест інтернасьйональ» Любов'ю АДАМЕНКО.

— Це вперше в Україні пройде французька виставка, на якій буде представлено різні галузі національної економіки. До цього часу Франція «виставляла» себе лише в тих міжнародних виставках, де брали участь інші країни. І хоч її проведення заплановано на 23—26 жовтня, підготовка розпочалася давно. Ще рік тому ми подали інформацію до міжнародного щорічного каталогу. Окрім того, організатори повідомили всі українські представництва у Франції та всі зарубіжні — в Україні про своє бажання побачити їх на виставці. І, звичайно, щоб залучити до цієї роботи українських бізнесменів, ми звернулися до інформаційного видання «Український підприємець».

— Отож рекламу було організовано на найвищому рівні. А що саме можна буде побачити на виставці?

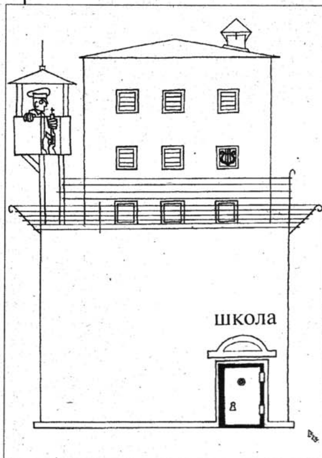
— Ми плануємо, що участь у ній візьме близько сорока французьких фірм (цифра тільки попередня), а також українські фірми, які експортують продукцію до Франції. Буде представлено обладнання промислове, медичне, для транспортної галузі тощо. Становитиме інтерес технологія з побудови заводу з виготовлення керамічної плитки, енергозбереження, охорони навколишнього середовища, а також побутова електроніка, продукція хімічної та легкої промисловості, косметика, парфумерія, спортивний інвентар для автогонщиків, сантехніка... Одне слово, організатори планують представити усі здобутки, якими пишається нині Франція.

Залишається тільки додати, що виставка пройде у павільйоні фірми «Акко інтернешнл», розташованому на проспекті Перемоги 40-б (парк ім. Пушкіна).

Париж. Собор Паризької богоматері.

Стій, хто іде? — Учень

На одній із птахофабрик Єкатеринбурзької області сталося небачене куряче побоовисько. З обох сторін у ньому брали участь близько 100 тисяч досі мирних несучок, понад 36 тисяч з них загинули. На думку фахівців, причиною битви слабкої половини пташиного поголів'я стала хронічна нестача кормів.

Та, гадаю, голод не спричинив би такої бойні, якби керівництво птахофабрики потурбувалося про охорону... курочок. Адже утримувати внутрішню службу безпеки стало не лише престижною, а й, виявляється, досить вигідною справою.

У цьому вас легко переконають у деяких школах Шевченківського району столиці. Та й самі ви відчуєте себе цілком безпечно під пильною увагою чоловіка з палицею. Він, одягнений у плямистий однострій а-ля генерал Лебідь, покликаний підтримувати порядок у школі, стежити за старшокласниками, щоб у коридорах не отиралися і кидали недокурки у точно встановлених кутках; приборкувати забіяку Вовчика; не давати спуску тим, хто хотів би шаснути повз учителя з нелюбого уроку...

Ну, а головне — «не пущати!» Боронь Боже, коли навідається непроханий гість з числа колишніх випускників. Хоч би з якою метою — улюбленого вчителя привітати зі святом, з'ясувати стосунки з об'єктом давніх залицянь Оленкою або почесати кулаки об фейс упертого Петька.

І все б нічого, якби дирекція платила бравим охоронцям із шкільного бюджету. Та утримують трьох молодців за рахунок батьків. Вони, мовляв, благословили нововведення педагогів і обома руками проголосували за безпеку своїх чад і порядок. Щоправда, коли дійшло до плати, багато хто збунтувався, а ще більше просто проігнорували заклик розв'язати гаманця. І справа, кажуть, не в грошах, а у неприхованому прагненні перекласти обов'язки педагогів на хлопців з палицями.

Адміністрація поки що експеримент продовжує. Та, либонь, недовго музиці лунати. Багато кому не дають спокою сумніви щодо доцільності та ефективності починання. Та й побоюються сіячі розумного, доброго, вічного — щоб через хронічні невиплати зарплати не довелося, наче нерозумному школяреві, залишати стіни закладу.

А як прослизнути повз чоловіка з палицею? Не битися ж із ним, як ті дурні курки...

Іван ІЛЛЯШ.

Малюнок Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Залишилися ім'я і... зоопарк

Нещодавно під час святкування 95-річчя Миколаївського зоопарку його працівники, громадськість міста не раз згадували добрим словом Миколу Павловича Леонтовича, члена міської думи початку нинішнього століття. Саме він заснував цей зоопарк, зібравши різноманітну й цікаву колекцію тварин у власному будинку на розі вулиць Адміралтейська та Московська й відкривши доступ до неї своїм землякам. 1918 року колекції було надано статус Державного акваріума, згодом — зоологічного саду, зоопарку. Його перший директор М. Леонтович всіляко дбав про поповнення експозиції, окреслював перспективи, та раптом чимось завинив перед владою й у 30-ті роки був репресований.

У наші дні Миколаївський зоопарк, звичайно, не такий, який він був у будинку Леонтовича. Методом «народної будови» на 18 гектарах тут споруджено понад 40 об'єктів. Відколи 1977 року прийняв перших відвідувачів, новий зоопарк почав особливо інтенсивно поповнюватися: нині тут мешкає більш як 2,5 тисячі тварин 360 видів, серед них чимало досить рідкісних.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаїв.

Музичний балаган: час озвучених пристрастей

Відбринів, відгудів та відбарабанив у Національному виставковому центрі 2-й Міжнародний музичний ярмарок, який організували українсько-британське спільне підприємство «Комора» та корпорація «ІРІС».

Рекламні амбіції фірмачів урівноважувалися суто професійною цікавістю музикантів, які прибули сюди з різних областей країни та за символічну платню товклися у павільйоні цілими днями. Окрім цієї, ділової, категорії відвідувачів неоново-звуковими лабіринтами ярмарку розгулювали фанати. Їм пощастило пити каву разом із популярними виконавцями. Біля стенду мистецької агенції «Територія А» спілкувалися з народом Андрій Кузьменко, Ольга Юнакова, Ірчик зі Львова, Олександр Пономарьов, Каріна Плай, Олександр Войтович, «Брати Карамазови».

А ті, кому не дає спати многопудна доля нашої культури, змогли висловитися біля «круглого столу». Вступне слово до його роботи належало голові Комісії Верховної Ради з питань культури і духовності Михайлові Косіву. Протягом двох днів у 33 виступах було обговорено 7 тем. Про українську культуру та музичний ринок дискутували І. Драч, Т. Петриненко, А. Мокренко, К. Стеценко, Т. Мельник, М. Жулинський та інші відомі особистості. Резолюцію за підсумками «столу» вирішили передати у відповідну комісію Верховної Ради.

Різнобічна програма ярмарку дала змогу не лише зануритись у теоретизування з серйозних проблем. Меломани виказували активність і щодо відвідування безплатної концертної програми. Любителі кларнета «смакували» грою француза Жана-Луї Рене. А вечорами величезний натовп збирався на фестиваль «Рок-екзистенція», де — мабуть, завдяки рекламі — уславлений клавішник із «YES» Рік Вейкман залишив у тіні наші гурти-гіганти.

Наприкінці ярмарку зустріч з британським музикантом привернула увагу численних журналістів та прихильників його таланту. Відповідаючи на запитання, Рік Вейкман висловив здивування, що слухачі під час концертів не мають права псувати газони біля сцени. Однак детальніше про видатного рок-мена читайте в одному з наступних номерів газети.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

Нас вибирають, ми вибираємо...

І хоча, як ідеться в пісні, це часто не збігається, соціально-суспільний фонд «Дзвони майбутнього» все ж наважився започаткувати загальнонаціональну програму «Людина року—96», яка претендує визначити суперособ та суперподії у нашій державі. Останню крапку над «і» ставитиме початок наступного року, коли переможцям вручатимуть премію «Прометей-престиж», а поки що оприлюднено жовтневий рейтинг у 22 номінаціях.

Понад 250 експертів-журналістів з авторитетних засобів масової інформації всіх регіонів України, стартуючи з липня, вибирають з-поміж сучасної української еліти «най...—най...». Щомісяця список, звісно, змінюється. Однак у деяких номінаціях лідерство завойовано так міцно, що безпомилково прогнозувати фінал уже не важко. Скажімо, навряд чи відбудеться сенсація у номінації «Політик року», де попереду глава нашої держави Леонід Кучма, чи «Спортсмен року», де одностайно лідирують олімпійські чемпіони Лілія Подкопаєва, Катерина Серебрянська, Володимир Кличко, Інесса Кравець, Тимур Таймазов. У номінації «Парламентарій року» укріпили свої рейтингові позиції ті депутати Верховної Ради, які значно вплинули на розвиток конституційного процесу: Михайло Сирота, Олександр Мороз, Сергій Соболєв, Євген Марчук. У номінації «Мер міста» журналісти надають перевагу керівникам нової формації, які спроможні творчо розв'язувати завдання місцевого самоуправління: Едуард Гурвиць (Одеса), Дмитро Дворкіс (Вінниця), Микола Поживанов (Маріуполь).

Хитається планка на висоті «Найвизначніша подія року». Якщо у липні — на початку серпня, безперечно, лідирувала подія № 1 — прийняття Конституції України, то вже в серпні—вересні до рейтингу цієї номінації увірвалася грошова реформа.

У ранзі «Чоловік року» найвища позиція у Прем'єр-міністра Павла Лазаренка, за ним — Євген Марчук, Віктор Ющенко, Володимир Кличко, Сергій Головатий. У першому рядку серед претенденток на «Жінку року» — Катерина Серебрянська. Не менш популярні Лілія Подкопаєва, Таїсія Повалій, Наталія Вітренко, Ольга Колінько.

І, нарешті, щодо найпрестижнішої номінації «Людина року — Гран-прі». В одному рядку з відомими державними діячами і парламентаріями — абсолютна олімпійська чемпіонка Лілія Подкопаєва.

Юліана ШЕВЧУК.

Як живеться «ювілейним» громадянам

Газета «Вісті Рівненщини» розповіла про те, як склалася доля «ювілейних» громадян — 100-, 150- та 200-тисячного — мешканців Рівного.

Стотисячний — Володимир Лакиза, 1967 року народження, працює на автопідприємстві електриком. Свого часу міська влада обіцяла трикімнатну квартиру, але... Живе у розвалюсі.

Студентка п'ятого курсу Академії водного господарства Оксана Каганець, 1974 року народження, навпаки, з чоловіком і донечкою живе у гарному помешканні. Ось тільки платити за нього не так просто...

Двохсоттисячний Олександр Лук'янець, якому лише п'ятнадцять років, вчиться у школі, мріє стати конструктором автомобілів. Хоче придумати автомобіль з максимальними зручностями, простий і дешевий. Сашко — роботящий, добре вчиться.

Рівне підходить до 300-тисячного рубежу. А ким стане новий ювіляр?

Знаємо поки що лише одне: громадянином незалежної України.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

Про кмітливого Філіппа та бідний бюджет...

До Чернівців завітав відомий естрадний співак з Росії Філіпп Кирхоров. В афішах він обіцяв буковинцям, що влаштує грандіозне шоу, порадує їх новими творами.

Однак його концерт виявився буденним, співак безсоромно експлуатував свій давно заяложений репертуар. Але куш від цього сіренького дійства гастролер зірвав чималий, не заплативши жодної копійки податку до місцевого бюджету.

Зачувши, що в Чернівцях пахне великими грошима, сюди почали напрошуватися й інші залітні російські естради «зірки». Але голова облдержадміністрації вирішив сказати «стоп» такому гастролерству і видав розпорядження про впорядкування концертної діяльності. Відтепер будь-які платні дійства здійснюватимуться на договірній основі і лише через обласну філармонію. Відповідним контрольним органам доручено пильнувати за тим, чи сплачують залітні гастролери податок до обласного бюджету за свої концерти.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

Думи мої, думи мої...

Анна Моспан. П'ятнадцятилітня киянка, котра через тяжку недугу назавжди залишилася інвалідом. Її хвороба — наслідок Чорнобильської аварії. Відкритий лист Анни до друзів — надія на краще.

Дорогі мої друзі, знайомі й незнайомі, я звертаюся до Вас із бажанням поділитися своїми думками та почуттями.

Рік тому я тяжко захворіла. Спочатку мені було важко, усе боліло й не хотілося жити. Але коли я виразно відчула холодний подих смерті, дуже захотіла жити!..

І мене врятували. Я дуже вдячна лікарям, котрі повернули мені життя. Але я назавжди залишилася інвалідом. Як важко змиритися з цим, коли тобі тільки 14 років... Відтоді скінчилося моє дитинство. Я опинилася на роздоріжжі: ще не була дорослою, та не була й дитиною. Мене охопила розгубленість, самотність і думки, думки про майбутнє: чи воно в мене є?..

Та мені допомогли Ви, мої далекі друзі. Невдовзі після операції мене з групою таких само хворих дітей запросила до Швеції благодійна організація "Зірка надії". Там я знайшла багато щирих друзів. Це гріє душу й заспокоює.

Різні почуття хвилюють мене. Як могла статися така страшна аварія? Адже у світі багато вчених, академіків. Як же вони допустили таку жахливу подію? Чи є гарантія, що подібне не повториться?

РИЗОГРАФ — современная множительная техника

Легко, как на ксероксе, продуктивно и дешево, как в типографии.

- *высокая скорость печати – 1000 листов за 8 минут*
- *низкая себестоимость печати (около 0.003 $ за лист А 4 при тираже 2000 копий и больше)*
- *неприхотливость в отношении бумаги, плотность – 46...210 г/кв.м*
- *двухсторонний компьютерный интерфейс: сканирование и печать*
- *разрешающая способность обработки изображения – 400 DPI*
- *многокрасочная печать – краски 12 цветов*
- *формат бумаги А 6 – А 3*
- *низкие затраты электроэнергии – 300-350 Вт*
- *высокая надежность, ресурс до 8 млн. копий*
- *абсолютная экологическая чистота*
- *впечатляющая простота обслуживания*

Наши партнеры в Украине:

Киев (044) 216-81-56, 295-52-18, 244-58-62, 268-73-74, 269-20-10

Харьков (0572) 12-80-44
Полтава (0532) 18-31-81
Симферополь (0652) 29-24-44
Днепропетровск (0562) 47-08-67

Демонстрационный зал находится по адресу: ул. Дмитриевская, 30.
Тел.: (044) 211-45-64, 216-42-98

Представительство RISO (Deutschland) GmbH в Украине
г.Киев, ул.Мельникова,36/1 тел./факс: (044) 211-45-64

Держтелерадіо України
Агентство «Телерадіореклама»

ТЕЛЕ

ПРОПОНУЄ В ЕФІРІ
щоденні рекламно-інформаційні блоки, тематичні передачі «Перспектива» та «Презентація» (зустрічі з діловими людьми, виставки, аукціони, телеігри, конкурси, шоу, лотереї тощо).
ВИГОТОВЛЯЄ
відеокліпи, відеофільми, споти, сюжети.

РАДІО

ПРОПОНУЄ В ЕФІРІ
щоденні рекламно-інформаційні випуски (репортажі, інтерв'ю, коментарі, огляди, оголошення тощо).
ВИГОТОВЛЯЄ
магнітофільми та іншу аудіопродукцію.
РОЗМІЩУЄ
вашу рекламу в найпопулярніших передачах Українського телебачення і радіо.

МИ ГОТОВІ УКЛАСТИ З ВАМИ УГОДУ НА ДОВГОСТРОКОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО. МИ БУДЕМО РАДІ, ЯКЩО СВОЄЮ РЕКЛАМОЮ ДОПОМОЖЕМО ВАМ У РОЗВ'ЯЗАННІ ВАШИХ ПРОБЛЕМ!

НАША АДРЕСА: 252033, Київ-33, вулиця Володимирська,69-А. Т/ф.:224-45-43,220-91-29.

Правление ОАО «Жилстроймеханизация №1» объявляет о том, что 29 ноября 1996 года в 14.00 в актовом зале по адресу: Днепропетровск, ул. Героев Сталинграда, 164, состоится общее собрание акционеров с повесткой дня:

1. Отчет правления общества.
2. Основные направления деятельности общества и перспективы его развития.
3. Разное.

Регистрация акционеров с 11.00 в том же помещении.

Акционеры — физические лица предъявляют документ, удостоверяющий личность, а представители юридических лиц — доверенность и документ, удостоверяющий право собственности на акции.

Телефоны для справок: 96-89-08, 96-89-07, 96-89-09.

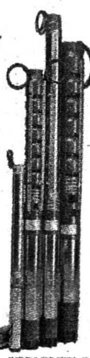
Арбитражным судом Донецкой области (340105, Донецк, бульвар Пушкина, 34) возбуждено дело № 12/3-13 о банкротстве малого совместного предприятия «Алмаз» (юридический адрес: 343870, Ясиноватая, переулок Светлый, дом 12; расчетный счет 1468162 в Ясиноватском отделении АК Проминвестбанка).

Претензии возможных кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления по адресу: 340105, Донецк, бульвар Пушкина, 34.

НАСОСЫ

ГЛУБИННЫЕ
ЭЦВ 4", 5", 6", 8", 10", 12"
И БЫТОВЫЕ
со складов в Буче и по Украине
(50 моделей, станции управления и защиты, спецпровод)
Тел. в Киеве: (044) 276-2588
Тел. в Буче: (04497) 5-24-02

Звоните нашим региональным представителям:
Черновицкая обл.,Новоселица (03733) 2-06-49, 2-06-58
Черкасская обл.,Лысянка: (04749) 2-26-80, 2-24-82
Волынская обл.,Горохов: (03379) 2-28-33
Хмельницкая обл.,Виньковцы: (03846) 2-14-92
Чернигов: (04622) 2-40-15
Черкассы: (0472) 42-30-67
Днепропетровская обл.,Желтые Воды: (05652) 2-76-52, 2-46-17
Черновцы: (03722) 2-19-64
Ровно: (0362) 29-69-40, 25-76-22

"ПРИПЯТЬ"

Кредитимпэкс — Украина
ТОРГОВЫЙ ДОМ

постоянно покупает:

- муку пшеничную в/с;
- крупы в ассортименте;
- масло сливочное «Крестьянское» в/с;
- зерно 3 и 4 класса;
- говядину мороженую 1-й категории;
- сахар-песок (белый).

Украина, 252049, Киев, ул. Стадионная, 21/1.

Тел. 245-38-58, 245-38-50, 245-40-18, 245-40-09, факс 244-07-89.

ПРОДАЄМО *або* **ОБМІНЮЄМО**

Сортове насіння *та гібриди цукрового буряка*
Елітні сорти *ярої пшениці, соняшника та проса*

Київ (044) 276-51-47, 276-63-11

Арбитражным судом Донецкой области (340105, Донецк, б. Пушкина, 34) возбуждено дело № 11/2-11Б о банкротстве КСП «Нива» Красноармейского района Донецкой области (343105, Донецкая обл., Красноармейский р-н., с. Петровка; р/с 400808 в АПБ «Украина», Селидова, МФО 335418).

Претензии кредитора принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

ЗЕВС
АКЦИОНЕРНЫЙ БАНК

ВСЕ ВИДЫ БАНКОВСКИХ УСЛУГ

Наш адрес: 252032 г. Киев, ул. Коминтерна, 15.
Тел.: (044) 2244074, 2711867, 2711349, факс 2450690

Филиалы:

- 266000, г.Ровно, ул. Княгини Ольги, 8. Тел. (03622) 225051, 269914
- 265921, г. Кузнецовск, м-н Вараш, 25. Тел (03636) 22324
- 341000, г. Мариуполь, Комсомольский бульвар, 74. Тел. (0629) 235313, 236208
- 332606 г. Энергодар, ул. Строителей, 46. Тел. (06139) 33812, 38543
- 329550, г. Южно-Украинск, бул. Шевченко, 2. Тел (05136)25694

Банки-корреспонденты:

- The Republic National Bank (USA)
- Deutsche Bank A.G. (Germany)
- Commerzbank A.G. (Germany)
- Centro Internationale Handelsbank A.G. (Austria)
- National Westminster Bank Plc (U.K)
- Banka di Roma (Italy)
- АО Банк Snoras (Литва)
- КБ «Кредитимпэкс Банк» (Россия)
- Онэксимбанк (Россия)
- АКБ «Международная Финансовая Компания» (Россия)
- «Конверсбанк» АО (Россия)

Приглашаем к сотрудничеству!

У номер

● *Київ*

Українці готові осідлати «Shuttle»

20 жовтня до США вирушать два нові українські кандидати для участі в космічному польоті на борту американського корабля «Shuttle», у вересні наступного року.

У Х'юстоні відбудуться заключні відбіркові випробування і тестування Національного космічного агентства США (NASA) у космічному центрі ім. Джонсона.

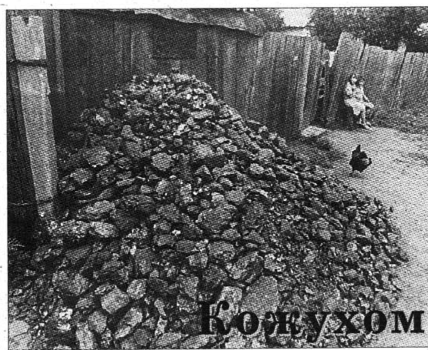
Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в Національному космічному агентстві України (НКАУ), новими кандидатами спеціальна Міжвідомча комісія НКАУ визначила Надію Адамчук (26 років, молодший науковий співробітник Інституту ботаніки Національної Академії наук (НАН) України) та Ярослава Пустового (26 років, науковий співробітник Інституту магнетизму НАНУ).

Очікують, що в США вони пробудуть близько місяця. Політ українських фахівців у космос буде здійснено в рамках реалізації спільної україно-американської програми «Shuttle-97».

● *Чернівці*

Екологічна біблія України

У Чернівцях вийшов у світ перший том «Збірника законодавчих актів України про охорону навколишнього середовища». Видано його зусиллями редакції журналу «Зелена Буковина», Спілки юристів Чернівецької області, Держуправління екобезпеки та управління юстиції, буковинської філії Національного екоцентру «Крона». Це — перше в нашій державі видання такого типу.

Жовтень. Тумани. Птахи подалися у вирій. А до сільських, селищних та районних рад народних депутатів потягнулися ходоки. З проханням: «допоможіть перезимувати».

Актуально

Кожухом хату не зігрієш

На Миргородщині картина вимальовується невтішна. Судіть самі. У сільських районах твердим паливом користуються 14 720 дворів. А кам'яне вугілля чи брикет досі придбано лише кожним третім із них. Чому? Жителька села Хомутець Уляна Миколаївна Качур на зустріч із депутатами та представниками районної держадміністрації прийшла за дорученням таких, як і вона, самотніх, похилого віку людей, щоб їй роз'яснили — як можна запастися вугіллям по 120—150 і більше гривень за тонну, коли місячна пенсія у 5 разів менша. Та й ті гроші сільські пенсіонери отримують із запізненням. Щоправда, є субсидії. У густонаселеному Миргородському районі за ними кам'яне вугілля оформили 2367 сімей. Але рано плескати у долоні. В анемічному бюджеті не вистачає коштів на оплату і третини тих субсидій. А в борг палива ніхто не дає. Виходить, казав пан, кожух (тобто субсидії) дам, та слова його теплі — пустопорожні обіцянки, які не можуть бути виконані, і лише вводять людей в оману та компрометують органи державної влади.

В пору перезимівлі у Миргородському районі формально на допомогу в придбанні палива мають право близько 90 відсотків сімей. У кожній селищній та сільській раді склали списки громадян, які без сторонньої допомоги не в змозі його закупити. На території Колишнянської селищної ради, наприклад, таких нарахували 79 чоловік. У селищі працює майстерня Миргородського держлісгоспу. Раніше відходи деревообробки використовували як прийдеться. Голова сільради Е. П. Килимник наполягла на тому, щоб усі обрізки, які лишаються після виготовлення паркету, брали на облік. І хоч резерв не бозна-який, та 37 престарілим одиноким мешканцям по причепу обрізків уже завезено. А взагалі під паливо йдуть навіть дерева, що їх викорчовують під час прокладання дороги на околиці селища. Раніше все це спалювали на місці. Тепер деревину розподіляють серед селян.

Не забули про немічних мешканців Миргородщини, яким узимку, крім тепла, потрібен і догляд. У 9 сільських та районному будинках ветеранів зимуватиме більше сотні одиноких людей похилого віку. Для багатьох із них то, може, єдиний порятунок від голоду та холоду.

Олексій КІЙЧЕНКО,
заступник голови Миргородської райради.
Полтавська область.

Реалії

Ох, вже тії турки...

У Херсоні продавали турецьку картоплю... А де ж своя? Згідно з регіональним замовленням мали заготовити в 1996 році хоч і небагато, а все ж 5 тисяч тонн. У тому й заковика, що з картоплею, як-то кажуть, пролетіли: мало засіяли площ, реалізували за минулі дев'ять місяців усього 195 тонн.

— Щодо картоплі та овочів, то справді похвалитися виконанням регіонального замовлення область не може, — розповіла начальник відділу економіки агропромислового комплексу облдержадміністрації Лідія Ширенко. — Тут різні причини. Здебільшого на виробництві цієї продукції позначився неврожай.

— А як із зерном? Із худобою, яку вивозили до тієї самої Туреччини?

— Незважаючи на бідний урожай зернового лану, все ж виконали державне замовлення, здали 262 тисячі тонн хліба. На внутрішні потреби, отже, нічого не залишилося. Тут розраховуємо на допомогу держави.

Лише на 77 відсотків виконано і регіональний контракт щодо м'яса, худоби і птиці у живій вазі, на 57 відсотків — щодо молока. Цьому, звичайно, є конкретні пояснення. Нині тваринницька галузь переживає важкі часи. У громадському тваринництві залишилося 145 тис. голів худоби — кількість невелика. Продуктивність корів зменшилася. Порівняно навіть із минулим роком. Добре, якщо до кінця нинішнього року одержимо від кожної корови по 2000 кілограмів молока... До того ж господарства, як відомо, мають право розпоряджатися своєю продукцією самостійно. А вони неохоче здають молоко і м'ясо державним чи акціонерним переробним підприємствам, враховуючи неприйнятний паритет цін. Краще для них продати продукцію населенню через свої фірмові магазини чи обміняти її на пальне, ніж віддати за безцінь м'ясокомбінату чи молокозаводу.

Населенню довелося б скрутно, якби не комерсанти. Молочні вироби, приміром, завозять із далекого і близького зарубіжжя, а то навіть із сусіднього Снігурівського району Миколаївської області.

Добре, хоч серед них є бажаючі «крутитися».

Іван КАЛИНИЧЕНКО.
Херсонська область.

Спорт

У «Динамо» чудові резервісти

Першість України. Перша ліга. 16-й тур: Металіст — ФК Львів — 0:0. Дніпро — Закарпаття — 2:1. Кріштоп, 78, Басс, 88 — Гето, 32. Поділля — Шахтар — 0:1. Адейко, 80. Хімік Ж — Металіст М — 2:0. Воронежський, 64, Никончук, 68. СК Миколаїв —Нафтовик — 0:0. СК Одеса — Явір — 0:0. Волинь —Хімік Св — 1:0. Голубка, 52. Верес — Металург Д —0:1. Солодкий, 79. Зоря — Динамо-2 — 0:3. Телегін, 54, Єсип, 77, Костюк, 81. Сталь — ЦСКА-2 — 1:0. Цвік, 47. Буковина — Поліграфтехніка — 0:0. Кристал — Металург Н — 1:2. Тофан, 34 — Катеруша, 35, Коваленко, 55.

Неприємний сюрприз шанувальникам «Зорі» зробила молодь київського «Динамо». Луганська команда явно розраховувала на три очка у домашньому матчі. Навіть перший гол Телегіна не похитнув упевненості луганчан у перемозі. За штурм воріт киян був безрезультатний. А динамівці, увійшовши в кураж, ще двічі примушували «Зорю» починати з центра поля. Не здивуюсь, якщо В. Лобановський введе до «основи» молодих динамівців, які інколи грають «веселіше» за «дорослих».

Дещо несподіваним може здатися результат матчу в Рівному, де досвідчений клуб поступився дебютанту. Та якщо врахувати, що «Металург» у своєму складі має досвідчених гравців, які нещодавно на рівних змагалися у кубковому матчі з київським «Динамо», то різкий підйом ще одного донецького клубу на верхівку турнірної таблиці просто закономірний.

Ось як розташувалися команди у турнірній таблиці: Нафтовик і Металург Д — по 35 очок, Волинь — 32, Сталь — 31, СК Миколаїв — 30, Зоря — 29, Металург М і Хімік Св — по 28, Буковина — 25, Кристал — 24, Динамо-2, Металург Н, СК Одеса — 23, Верес — 22, Поліграфтехніка — 21, Явір — 20, ФК Львів — 17, Хімік Ж — 16, ЦСКА-2 і Шахтар — по 14, Закарпаття і Металіст — по 10, Поділля, Дніпро — по 6.

Матчі 17-го туру відбудуться завтра.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Кубок — у «Донечанки»

Жіноча футбольна команда «Донечанка» виграла Кубок України. У фінальному матчі, який відбувся в Києві, вона перемогла футболісток столичної «Аліни» з великим рахунком 7:1 (4:1).

П'ять м'ячів у цій зустрічі забила Світлана Фришко (Донецьк).

Сніг іде, а ми копаємо

Це може стати реальністю для буряківників

Вересень знову примусив нас згадати, що нинішній рік високосний. За місяць випало дощів у п'ять разів більше, ніж за попередні роки. І негода досить відчутно вдарила по аграрному сектору держави. Ще й досі не засіяно озимий клин, не зібрано овочі, чекає оранка, не завершено заготівлю кормів.

Перспектива

Протягом минулого місяця практично не велося збирання цукрових буряків. Якщо у попередні роки цукрові заводи розпочинали роботу в першій декаді вересня, то нині не введені в дію навіть найпотужніші гіганти, як, скажімо, Деражнянський. І таких в Україні чимало. Загалом, за станом на 4 жовтня у державі з 1306 тис. гектарів урожай зібрано тільки з 217,6 тис. Історія вітчизняного буряківництва таких низьких темпів не пам'ятає. А ось у Херсонській, Запорізькій, Донецькій, Одеській областях, у Криму на цей час збиральні роботи практично ще і не розпочиналися.

Зрештою, ці регіони цукрової погоди в Україні не роблять. Обсяги білої валюти у наших запасниках визначатимуть українські сотники — сім областей, де цукровими буряками засівають більш як 100 тисяч гектарів і збирають майже дві третини всіх валових зборів урожаю.

Але відповідальність за долю вирощеного у кожного своя. Скажімо, за однакових економічних і погодних умов живуть різні регіони Поділля. Але якщо вінничани і хмельничани зібрали вже п'яту частину від засіяних площ, то тернопільни впорали у два рази менше — лише 12 відсотків. Така строкатість і серед інших «китів» цукрових ланів. Полтавчани, наприклад, із 115 тисяч гектарів зібрали на 31 тисячі, а їхні сусіди черкащани із 118 — тільки на 20.

Не кращі справи і в інших регіонах. Франківщина з 16 тис. га спромоглася лише на 3, Львівщина з 37 тис. зібрала на 3 тис. га, Волинь з 27,3 тис. викопала урожай лише на 3,3 тис., Миколаївщина з 32,2 тис. — 2 тис. гектарів очистила від буряків. Не набрала темпів збирання і Кіровоградщина. Із 89,3 тис. га зібрано урожай тільки на 15,6 тис. Якщо зважити, що тижневі темпи збирання становлять приблизно 12 відсотків, то неважко передбачити, що, крім Київської, Полтавської, Сумської та Хмельницької областей, багатьом доведеться збирати буряки за більш складних, листопадових умов, а сніг поховає, як і в попередні роки, значну частку солодкого врожаю.

Михайло ВАСИЛАШКО.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 226015.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311195.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.